

Tann árliga parodiin:

- Demotiverandi fyri ein og hvønn sjúkrarøktarfrøðing

- Mann kann ikki bara halda fram við at økja um játtanina við bindi fyri eyga. Vit eru noydd til at hava fakfólk at meta um, hvat fyri viðgerð vit skulu bjóða og ikki bjóða, sigur Óluva í Gong, forkvinna í felagnum Føroyskir Sjúkrarøktarfrøðingar, sum heldur tað hava stóra ávirkan, at arbeiðsbyrðan hjá sjúkrarøktarfrøðingum er so stór í mun til tali av starvsfólkum

PÆTUR HJALMAR EVENSSON

PATURE@SOSIALURIN.FO

Forkvinnan í felagnum Føroyskir Sjúkrarøktarfrøðingar, Óluva í Gong, er ikki í iva um, hvussu títt leiðsluskiftið á Landsjúkrahúsinum ávirkar hennara starvsból. Tað merkist væl í gerandisdegnum millum sjúkrarøktarfrøðingarnar og hevur stóra ávirkan á allan bygnaðin yvirhøvur.

- Hetta er nakað, sum fólk eftirhendini uppfata sum ta árligu parodiina. Tað er hvørt einasta ár ein trupulleiki, og tað er øgiliga demotiverandi fyri ein og hvønn, sum skal vera til arbeiðis, sigur Óluva í Gong.

Hon kann í øllum førum staðfesta, at aktiviteturin á Landsjúkrahúsinum økist alsamt, uttan at tað koma fleiri starvsfólk til at loysa uppgáurnar. Tað ger arbeiðsbyrðuna hjá sjúkrarøktarfrøðingum sera stóra.

- Tað rakar eftir hondini starvsfólk djúpt inn í sálina, tí tey gera veruliga, hvat tey kunnu. Mann loysir øgiliga nógv fleiri uppgávur við sama tali av fólk, sigur Óluva í Gong.

Forkvinnan í Sjúkrarøktarfelagnum gongur út frá, at demotivatiónin ikki bara fevnir um sjúkrarøktarfrøðingar, men gongur út yvir allar fakbólkar í sjúkhusverkinum.

- Vit hava ein so mikið stóran fakból, at tá mann sær hetta so øgiliga væl í okkara fakbólki, so giti eg mær til, at onnur eisini sita í somu støðu.

Til vanda fyri sjúklingin

Starvsfólkini eru eitt, men sjúklingarnir eru nakað annað. Eitt trýst á starvsfólkini kann hava negativa ávirkan á teir sjúklingarnar, sum nú einaferð eru á Landsjúkrahúsinum.

- Tað er altíð ein vandi fyri sjúklingarnar, tá starvsfólk hava ov nógv at gera, tí tað kann hava við sær, at sjúklingurin ikki fær ta

røktina, sum honum tørvar, sigur Óluva í Gong.

Hin vandin er, tá starvsfólkini byrja at renna eftir sínum egna hala.

- Tað er ikki økonomiskt fornuftigt at mangla starvsfólk á einum sjúkhusi. Tí mann fær sjúklingin skjótari útskrivaðan við at geva honum ta røttu røktina frá byrjan til enda. Tað er ein sjálfvorkandi effekt, mann fær burtúr við at mangla starvsfólk, og tað verður bara til vónloysi, tá mann ikki fær loyst sína uppgávu, sigur Óluva í Gong og leggur aftrat:

- Vit vilja altíð veita tí einkulta persóninum tað besta, sum vit kunnu. Men spurningurin er, hvussu leingi vit kunnu blíva við at gera tað.

Soleiðis fáa vit einki topp-heilsuverk

Felagið Føroyskir Sjúkrarøktarfrøðingar hevur leingi eftirlýst, at mann hevur eitt ítökiligt mál um, hvussu mann skal stýra heilsuverkinum. Men politiski myndugleikin, sum tekur avgerðirnar um heilsuverkið, tekur sambært sjúkrarøktarfrøðinginum ikki hædd fyri heildini.

- Vit hava eina politiska skipan, sum setur nøkur krøv til heilsuverkið, men at vera sinnaður til at gjalda fyri tað, er nakað, sum haltar eftir. Politiskt má mann onkursvegna viðurkenna, at um mann ikki vil gjalda fyri okkara tænað, so fær mann ikki eitt topp-heilsuverk, sum mann annars billar sær inn, at mann hevur ella vil hava - men tað ber rætt og slætt ikki til við núverandi leisti, sigur Óluva í Gong.

Hon vísir á, at tað má fylgja játtan við, tá lønirnar hækka, og tað skal fylgja játtan við, tá medisínútreiðslurnar hækka. Pengarnir mugu samsvara við menningina í yvirskipaða heilsuverkinum.

- Viðgerðarmøguleikarnir økja stórum. Tað, sum mann doyði av fyri tveimum mánaðum síðani, yvirlivir mann nú. Tað gongur

sera skjótt. Tá mann so stendur í løgtinginum og krevur, at vit skulu veita allar hesar tænaðir, sum eru, so verður tað ikki tikið hædd fyri, at tað er ein øgilig útreiðsla, sum fylgir við, sigur hon.

Størri játtan bert ein lottuvinningur

Men bara at spýta fleiri pengar í og halda fram við at geva hækka játtanir er ikki nøkur haldbar loysn, metir forkvinnan.

- Eg eri bangin fyri, at ein størri játtan bara er eitt botnleyst hol og ein lottuvinningur, tí tað krevur aftur eina størri játtan komandi árin. Mann kann ikki bara halda fram við at økja um játtanina við bindi fyri eyga, sigur Óluva í Gong.

Felagið Føroyskir Sjúkrarøktarfrøðingar meina heldur, at loysnin liggur í at umhugsa føroyska heilsuverkið á nýggjum. Hetta kann kjak fyrst og fremst vera við til at leggja lunnar undir.

- Vit mugu byrja at kjakast um, hvat tað er fyri eitt heilsuverk, vit vilja hava í Føroyum. Síðani mugu vit hava eina greiða ætlan fyri, hvussu mann gjøgnumførir tey málini, mann setir sær. Tað má vera onkur, sum hevur ta yvirordnaðu ábyrgdina fyri, hvussu vit røkka teimum málunum. Men veruleikin er, at tað er eingin ætlan fyri framman, sigur Óluva í Gong.

